A°. 1841.

N°. 187.

ARNHEMSCHE COURANT.

(De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 in de drie maanden. —)

VRIJDAG 17 SEPTEMBER.

(De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.)

Het hoogst gewigtig oogenblik.

Hoogstgewigtig is het tegenwoordig oogenblik voor Nederland, zoo schreef het *Handelsblad* in zijn hoofdartikel van donderdag, en zoo zeggen wij met hetzelve. *Hoogst gewigtig* is het oogenblik; het biedt de regering eene gelegenheid aan, die welligt nooit meer terug komt. De inzigten der magtigste partijen hebben zich thans zoodanig genaderd, dat eene vereeniging, eene zamensmelting *op dit oogenblik* in de hand der regering ligt. Gemakkelijk, zonder opoffering, kan zij *thans* erlangen wat voor haar van het uiterste gewigt is, voor het land van de hoogste waarde zou wezen. De *Arnhemsche Courant* was slechts een jaar vooruit; het *Handelsblad* is haar nu bijna geheel op zijde gekomen; zijn laatste artikel toont duidelijk dat men elkander thans zeer goed verstaan zou; de kundigste en geachtste leden der Kamer koesteren geene andere gevoelens, staan geen andere denkbeelden voor: een nieuw tijdperk is dáár voor het land; het staat slechts aan den koning het te openen. Weder is een der oude ministers gevallen; nog één slechts en alle portefeuilles zijn in andere handen. Doch niet alleen dit is het verlangen, zoo der Kamer als der pers. Men is het thans eens: Niet aan nieuwe mannen alleen, aan een nieuw stelsel is behoefte. Ook het *Handelsblad* vraagt nu dat »een oud, door de ondervinding afgekeurd, al»ler mistrouwen opgewekt hebbend stelsel" door »een nieuw stelsel worde vervangen, hetwelk sinds »een jaar is ingeroepen, en smachtend te gemoet »gezien wordt door eene trouwe, kalme, maar juist »daarom te eerbiedwaardiger bevolking; een stelsel »van redding en herstel voor het vaderland, het»welk beurtelings door stijfzinnigheid en wankel»moedigheid, en in de laatste tijden, steeds, door »een rampzalig beheer van 's lands penningen fel is »geteisterd."

Ziedaar wat wij reeds lang hebben gevraagd.

»Nu reeds ondervindt men (vervolgt het *Han»delsblad*) hoe onstaatkundig men ten vorigen jare »gehandeld heeft, met eene onvoldoende herziening »van ons staatsverdrag te bewerkstelligen."

Welnu?

»Doch wat geschied is, is niet te herroepen. *Het »tegenwoordige is echter in handen.* Men moet zich »voor nieuwe feilen wachten. Laten de verduurde »rampen en verliezen, de deernis der begane mis»bruiken ten minste zoo veel hebben uitgewerkt, »dat geene nieuwe dwalingen worden begaan. De »vertegenwoordiging toont dat zij den weg der red»ding, van herstel wil. Het oogenblik der beslis»sing voor de regering is dáár."

Ook in hare afdeelingen heeft de Kamer aangedrongen op de zamenstelling van een zelfstandig, stelselmatig ministerie. Waarom nu langer gedraald? Het gunstig oogenblik is dáár; niet immer heeft men het in handen.

Eenstemmig eene nieuwe politische baan intreden, kan men thans. En waarlijk, zoo men bedenkt hoe uiteenloopend, hoe vijandig nog ten vorigen jare de verschillende inzigten waren, zoo zou men zich niet genoeg kunnen verheugen over de gelukkigheid van zulk een oogenblik.

Even als wij gevoelt thans ook het *Handelsblad* dat er een man van bijzonder karakter, van bijzonder talent en van bijzondere achting aan het hoofd des bestuurs behoort te komen; dat Nederland in zekeren zin een dictator behoeft; het heeft den man genoemd dien wij noemden, den heer FALCK.

Mogt het zich bewaarheden, dat de koning besloten had den heer FALCK op te dragen een nieuw ministerie zamen te stellen.

Buitenlandsche berigten.

FRANKRIJK.

Parijs, 13 *sept.* Sedert eenige dagen was de aandacht der autoriteiten op de meer dan gewoon talrijke zamenkomsten van werklieden gevestigd, die doorgaans hunne rusturen op de kaai de Gèvre slijten, en onder welke zich thans vele personen gemengd hadden, die als leden van geheime vereenigingen bekend staan. De oproerige gesprekken, hier gehouden, hadden reeds vrijdag eenige arrestatiën ten gevolge gehad, maar den volgenden avond heeft de zaak een meer ernstig aanzien gekregen. Ongeveer 300 jongelieden, in kielen gekleed, hieven een woest geschreeuw van *weg met Lodewijk Filips! weg met Guizot! leve de Republiek!* aan, en wierpen de stads serjanten, die hen uiteen wilden drijven, met steenen, zoodat verscheiden daarvan gekwetst raakten. Van de plaats du Châtelet drongen de onruststokers de straat St. Denis binnen, onder het opheffen van den marseillaanschen marsch en het schreeuwen van *leve de Republiek! Bloed! wij willen bloed!* Zoo doorliepen zij verschillende straten, drongen de winkels binnen, en roofden daar verscheiden stukken roode stof, om vanen te maken, die zij aan stokken bonden, en waarmede zij naar de plaats du Châtelet wederkeerden. Hier echter werden zij, op het terugvinden der stads serjanten, door schrik bevangen, en stoven, met achterlating van hunne stokken en roode vanen, uiteen.

Gisteren avond heeft zich op nieuw eene zamenscholing ter zelfde plaats gevormd, maar is door een detachement der municipale garde, door de bewoners der huizen bijgestaan, uiteengedreven. Sedert heerscht de grootste rust.

Ook van elders zijn verontrustende berigten ingekomen, die bewijzen hoe werkzaam de vrienden van verwarring en regeringloosheid zich thans op onderscheiden punten van het rijk betoonen. Te Clermont-Ferrand hebben de reeds vermelde ongeregeldheden het karakter van volslagen opstand aangenomen. Den 9den waren aldaar barricades opgeworpen, maar door de gewapende magt weder vernield. Dan, volgens eene telegraphische depêche, heeft het oproer zich den volgenden dag hervat, en is het tot een gevecht gekomen, waarin drie soldaten gedood en zestien anderen gekwetst zijn, terwijl ook de oproerlingen verscheiden dooden en gekwetsten tellen.

Latere depêches kondigen aan dat de rust te Clermont-Ferrand hersteld is.

Parijs, 14 *sept.* De bijzonderheden, dezen avond door de ministeriële bladen bekend gemaakt, wegens den door *Papart* gepleegden moord-aanslag, schijnen te moeten doen gelooven, dat hij op den hertog *van Aumale* had gedoeld; maar de ordonnantie tot bijeenroeping van het hof der pairs, beschouwt met meer regt, dien aanslag als ondernomen tegen de personen der drie prinsen gezamenlijk.

Wij hebben alle reden te gelooven, dat het schot voornamelijk tegen den hertog *van Orleans* was gerigt. Zelfs schijnt de dader in zijn verhoor verklaard te hebben, dat hij den troonopvolger had willen dooden, ten einde Frankrijk een' minderjarigen koning zoude hebben, in den persoon van den jongen graaf *van Parijs*.

Papart is vooreerst geplaatst geworden in het hok, waarin achtervolgens *Fieschi*, *Alibaud*, *Meunier* en *Darmès* gezeten hebben. De dader betoont eene groote koelbloedigheid. Aanvankelijk ontkende hij, dat hij het was, die geschoten had.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 14 *sept.* Bij koninklijk besluit van den 13den dezer is aan den heer *J. G.* baron *Verstolk van Soelen*, op zijn daartoe gedaan verzoek, een eervol ontslag verleend als minister van buitenlandsche zaken, en is hij benoemd tot minister van staat; terwijl, bij een ander besluit van die dagteekening, aan den minister van staat, *H.* baron *van Zuylen van Nyevelt*, belast met de generale directie voor de zaken der hervormde en andere eerediensten, *ad interim*, mede de directie van het departement van buitenlandsche zaken is opgedragen.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van 14 september.

In de zitting van heden zijn de beraadslagingen over de voordragt van wet, houdende eene nieuwe instructie voor de algemeene rekenkamer, voortgezet.

De heeren *van Heloma*, *van Panhuys*, *Tromp*, *van Goltstein*, *van Dam van Isselt*, *Gevers*, *Gouverneur en Luyben*, hebben zich tegen het ontwerp verklaard. Ook zij schetsten het belangrijke van het onderwerp, vooral wanneer men het in verband beschouwde met hetgeen er, ten aanzien van 's rijks geldmiddelen, is voorgevallen. Dit noopte hen dubbel omzigtig te zijn in de vaststelling van een ontwerp, dat niet bestemd was, om voor korten tijd te werken; doch hetwelk eene nieuwe organisatie bevatte, die, naar men hoopte, geruimen tijd in werking zou blijven. Het was uit dien hoofde, dat deze leden het goede, hetwelk de voordragt inhield, meenden te moeten verwerpen, ten einde daarin nog die veranderingen te brengen, waarvoor men dezelve vatbaar oordeelde. Als zoodanig noemden deze leden op: 1°. de daarstelling van het beginsel eener zoogenaamde rekenwet; 2°. het aan de contrôle der rekenkamer onderwerpen van de Oostindische geldmiddelen, voor zoo verre die hier te lande behandeld werden; 3°. het opnemen van bepalingen, nopens het rijks kassierschap; 4°. het benoemen van den secretaris van de rekenkamer door den koning, na de ontvaagst van eene lijst van drie personen, door het kollegie opgemaakt; 5°. het geven van visie aan de leden der Staten-Generaal van de stukken en bescheiden, bij de rekenkamer berustende, enz. Zij hoopten, dat, bijaldien de voordragt mogt worden afgestemd, de regering aan de wenschen der Kamer zou beantwoorden en alsoo de tegenwoordig bestaande wet, nopens de rekenkamer, waarvan het niets beduidende is gebleken, spoedig door doeltreffende bepalingen wierd vervangen. Mogt echter de regering daartoe niet onverwijld besluiten, dan rustte op de Kamer de pligt, om zelve het initiatief te nemen en eene nieuwe, verbeterde voordragt te doen.

De heer *van Heloma* verklaarde, dat er geene redenen hoegenaamd bestonden, om de tegenwoordige regering in het minst te wantrouwen; maar dat de treurige ondervinding de noodzakelijkheid geleerd had, dat men met voorzigtigheid handelde en dat men zorg droege, dat hetgeen er vroeger gebeurd was, in het vervolg onmogelijk zou zijn. Hij drong er op aan, dat de administratie van 's rijks kas van het beheer van den minister van financiën zou worden afgescheiden; dat er

volstrekt geene uitgaven konden plaats hebben, zonder voorafgaand visa der rekenkamer. Hij doet ook zien, dat de daarstelling eener rekenwet niets strijdigs met de grondwet bevatte.

De heer *van Panhuys* heeft herinnerd aan de misbruiken, die er in de geldelijke aangelegenheden des lands waren ingesloopen; aan het ontvangen en uitgeven van gelden door de regering buiten de wet; aan het gebruiken van gelden in de schatkist tot bepaalde einden voorhanden; aan het toekennen van ƒ 1,175,000, voor de maatschappij van weldadigheid, uit de Oostindische kas, zonder goedkeuring of medeweten der vertegenwoordiging of der rekenkamer, enz. Hij mist in de voordragt de waarborgen, welke het terugkeeren op dien ongelukkigen weg onmogelijk zouden maken. Buiten de bovengemelde bezwaren tegen de voordragt, klaagt de spreker, dat er bij dezelve geene betrekking tusschen de rekenkamer en de Staten-Generaal is daargesteld. Hij hoopt in het belang van het land, dat de voordragt worde afgestemd en daarin nog de verlangde verbeteringen zullen worden gebragt. Hij vermeent, dat goede wetten de eerste en vaste grondslagen zullen zijn, om het vertrouwen in het land geheel en al te doen wederkeeren.

De heer *Tromp* heeft herinnerd, dat het land negen jaren in de grootste spanning heeft verkeerd; dat de schuldenlast ontzettend is gestegen en dat de burgers zich zware offers hebben moeten getroosten. Toen men nu in 1839 en 1840 aan het einde van dien buitengewonen staat van zaken was, en het volk hoopte, dat de hooge lasten zouden worden verminderd, hoe groot was toen de verbazing der vertegenwoordiging, toen zij ontwaarde, dat er, niettegenstaande zij zich steeds bereidwillig had betoond de regering in de moeijelijke tijden, waarin het land verkeerd had, te ondersteunen, buiten haar medeweten en toestemming, op eene indirecte wijze, ontvangsten geschied waren en uitgaven hadden plaats gehad; dat de regering buiten hare voorkennis of goedkeuring, eigendunkelijk over eene massa millioenen had beschikt; en dat die gelden, in de schatkist gevloeid, er aan onttrokken waren, en buiten alle verantwoording waren gebleven. Hoe groot was niet de verbazing, toen men vernam, dat het droevige gevolg van een en ander geweest was eene groote verwarring in het geldelijk beheer des lands en een ontzaggelijk te-kort; dat, in plaats van vermindering van lasten, waarop men gehoopt had, dezelve nog verhoogd moesten worden; en dat men, in een woord, slechts te kiezen had, om alles te vergeten en te vergeven, dan wel een staatsschok te doen ontstaan, die de jammerlijkste gevolgen naar zich konde slepen. Natuurlijk was het besluit der Kamer niet twijfelachtig, maar op haar rust thans ook de dure pligt, zorg te dragen, dat de terugkeer van zoodanige onregelmatigheden voor altijd onmogelijk wordt gemaakt. Eene goede reorganisatie der rekenkamer, kan en moet daartoe grootelijks bijdragen. De meest afdoende contrôle behoort te worden daargesteld. Het doet hem inderdaad leed, dat de regering aan eenige der gemaakte bedenkingen, gemeend heeft niet te moeten toegeven. Doch mindere bedenkingen zou hij gaarne ter zijde stellen, wanneer slechts aan zijne hoofdbezwaren te gemoet gekomen wierd, dat er namelijk eene behoorlijke contrôle op de ontvangsten wierd daargesteld, waaronder tot dusverre een voornaam deel van 's rijks inkomen, het zuiver rendement der Oostindische geldmiddelen, niet begrepen is, en eene behoorlijke contrôle op de uitgaven, door al hetgeen wat het rijks kassierschap betreft, almede aan de contrôle der rekenkamer te onderwerpen. Zoo lang dit het geval niet is, zal hij stemmen tegen de wet.

De heer *van Dam van Isselt* vermeent, dat er voor het land nog eene grootere behoefte dan de zorg voor het goede beheer van 's lands financiën bestaat: dat is namelijk, dat het vertrouwen, hetwelk zoo zeer geschokt werd, worde hersteld, zonder dit toch, is er aan geene regering te denken. Het doet hem uit dien hoofde leed, dat de regering, die zoo vele goede bepalingen in de aanhangige voordragt heeft voorgesteld, niet heeft kunnen besluiten, aan vele der gemaakte bezwaren toe te geven, hetgeen bij de natie, buiten de Kamer, zeer veel wantrouwen heeft doen ontstaan. Ook hij zou gaarne eene rekenwet daargesteld hebben gezien, doch hij acht dezelve niet volstrekt onmisbaar. Wanneer toch de rekenkamer doordrongen is van het gewigt harer roeping, dan kan dezelve wel worden gemist, vooral wanneer men denkt op het jaarlijksch verslag, nopens den staat der geldmiddelen, door de rekenkamer aan den koning te doen en waarvan mededeeling zal worden gedaan aan de Kamers. De groote waarborgen voor de natie moeten gezocht worden in een goed personeel van de rekenkamer en van de vertegenwoordiging. Aan twee punten hecht hij veel, dat zijn: de weigering, om de handelingen van het rijkskassierschap door de rekenkamer te doen controleren, en het weigeren om ook de Oostindische geldmiddelen aan de beschikkingen der rekenkamer te onderwerpen. Hij heeft den grootsten eerbied voor het koninklijke prerogatief, uit art. 59 der grondwet voortvloeijende; doch dit neemt niet weg, dat de Oostindische hulpbronnen gelden van den staat zijn, en dat deze alzoo aan gelijke contrôle van alle staatsinkomsten, ondergeschikt moeten worden gemaakt. — Mogt de voordragt worden afgestemd, zegt de spreker, dan moet dit geenszins als het gevolg van den onwil der vergadering beschouwd worden, om tot de vestiging van eene doelmatige organisatie der rekenkamer met de regering mede te werken, maar als eene poging der vergadering, om met de regering den weg af te bakenen, die én door de regering én door de kamer voortaan moet worden bewandeld; een weg, die alleen leiden kan tot het welzijn van vaderland en vorst; die van openbaarheid, maar die van waarheid bovenal!"

De heer *Gevers* heeft almede op het brengen van nog vele verbeteringen in de voordragt aangedrongen, bijzonder voor zoo veel de Oostindische geldmiddelen betreft. Wel is waar, wordt door Z. Exc. den minister van financiën verklaard, dat er van de Oostindische hulpbronnen geen ander gebruik zal worden gemaakt dan voor de Oost en het excedent; maar niet altijd is Z. Exc. aan het bewind, en een volgend minister kan anders denken en anders handelen, wanneer de wet hem daartoe de mogelijkheid niet heeft benomen. Het zou ook een zonderling verschijnsel zijn, dat, terwijl de Indische begrooting over de 80 millioenen beloopt, en dezelve grootendeels hier te lande behandeld wordt, de rekenkamer op het gebruiken der hulpmiddelen niet het minste toezigt zou uitoefenen. Hij vreest, dat, bij eene aanneming van het ontwerp, de mogelijkheid zal blijven bestaan, dat zich de vroegere misbruiken en onregelmatigheden herhalen; dit behoort te worden voorgekomen. Hij weidt over de rekenwet uit, en doet zien, dat zij niet met de wet in strijd is, maar veeleer met dezelve overeen stemt. — Hij klaagt voorts over de wijze van beraadslagen bij de Kamer, waardoor het der regering onmogelijk is, den geest van de meerderheid der Kamer te kennen en aan haren wensch te beantwoorden. Men wordt daardoor dikwerf in de verpligting gesteld, het goede te verwerpen, om het betere te erlangen. Verwerpt men toch nu de voordragt, dan blijft de slechte wet van 1820 in stand. Doch juist omdat dezelve zoo slecht is, vermeent hij, dat de drang der omstandigheden tot eene verbeterde wet zal leiden. En mogt de regering onverhoopt daarin achterwege blijven, welnu dan zal de Kamer van haar initiatief gebruik maken en dan vleit hij zich, dat de regering, met de wenschen der Kamer bekend gemaakt, niet aarzelen zal daaraan gehoor te geven.

De heer *Gouverneur* vraagt den minister inlichting omtrent de bepalingen der voordragt, betrekkelijk het jaarlijksche verslag van den staat der geldmiddelen, door de rekenkamer op te maken en door de regering aan de vertegenwoordiging mede te deelen. Men verwacht van dat verslag veel goeds en men vermeent zelfs, dat daardoor het daarstellen eener rekenwet niet noodzakelijk zou wezen. Intusschen komt het hem voor, dat, maar dit ontwerp, dat verslag zal worden opgemaakt, vóór dat men den werkelijken staat van zaken zal hebben leeren kennen.

De heer *Luyben* herinnert zich het gezegde van een beruchte man: *Le mieux possible est l'ennemi du bien.* Dit gezegde moge in den algemeenen regel waar zijn, maar ten aanzien der onderhavige wet, bestaat er zeker eene uitzondering. Bij de behandeling van vele andere wetten, kan men over vele ondergeschikte punten heenstappen, maar bij dit ontwerp, hetwelk organieke bepalingen inhoudt, behoort het volmaakst belegd te worden; de regering is verpligt op de bezwaren te letten, die door de Kamer worden gemaakt; het voorstel moet zoo veel mogelijk verbeterd worden en de Staten-Generaal zijn verpligt daarop te blijven staan. De aanhangige voordragt mist die waarborgen, welke men met grond mag verlangen, dat in de wet worden opgenomen, en zoo lang dit het geval niet zal zijn, stemt hij tegen de voordragt.

De heer *van Nes* deelt vele der bedenkingen, die tegen de voordragt gemaakt zijn en hij begrijpt niet, waarom de regering aan vele derzelve niet heeft toegegeven. Wat aangaat de rekenwet, acht hij het niet raadzaam, om aan een zoo klein kollegie, als de rekenkamer, de finale beslissing over het gebruik van 's lands gelden over te laten. Het is al zeer ligt mogelijk, dat in zoodanig collegie, verkeerde begrippen inworteler[illegible]. Het belang der regering zelve vordert alzoo, zijns inziens, dat de rekenwet worde toegestaan. Hij schetst het belang, dat er ook over de Oostindische geldmiddelen eenige contrôle wordt daargesteld; van den goeden staat derzelve, hangt toch tegenwoordig het financiewezen van den lande af. Hij gaat ook na, wat er sedert 1820, nopens de rekenkamer, hier te lande is voorgevallen en hoezeer dezelve, omtrent de inkomsten van den staat, in het blinde gehouden is. Hij [illegible] jammert de verandering, welke artikel 59 der grondwet ten vorigen jare heeft ondergaan, en welk [illegible] werk door de dubbele vergadering, treuriger gedachtenisse, is bedacht. Door de bijvoeging aan dat artikel heeft men veel meer bederven dan gewonnen. [illegible] leedwezen heeft hij wederom van het koninklijk prerogatief hooren gewagen, waardoor het, naar de meening van sommigen, onmogelijk zou zijn, de voorgestelde verbeteringen, in de wet te brengen. Hij vermeent, dat dit punt, bij de beoordeeling der wet, buiten aanmerking moest blijven. Het doet hem leed, nog een[illegible] bezwaren tegen de voordragt te hebben. Hij houdt [illegible] toch overtuigd, dat de tegenwoordige minister van financiën het goede wil en dat Z. Exc. den geheelen ondergang van 's lands financiën tracht te voorkomen. [illegible] zal de inlichtingen des ministers afwachten, alvorens zijne stem te bepalen.

De heer *Snouck Hurgronje* brengt eenige bedenkingen tegen de voordragt in het midden. Hij beschouwt onder anderen, de voorloopige verevening, in art. [illegible] vervat, noodeloos en omslagtig, en hij zou ongaarne [illegible] aan zijne toestemming geven. Intusschen zal hij [illegible] inlichtingen des ministers afwachten, alvorens zijne stem te bepalen, daar hij ongaarne, door een afkeurend votum, aanleiding zou wenschen te geven, dat de regering tot het voorstel van eene rekenwet overging [illegible] tot het onderwerpen der Oostindische geldmiddelen aan de rekenkamer besloot.

De heeren *Beelaerts*, *de Jonge* en *Schimmelpenninck* hebben de bepalingen der voordragt goedgekeurd [illegible] dezelve doelmatig en beantwoordende aan de voorschriften der grondwet en aan het doel, dat men beoogt, beschouwd. Zij bevat groote verbeteringen, wanneer men haar met de wet van 1820 vergelijkt, en doeltreffende bepalingen, wanneer men nagaat, wat er in vorige tijden hier te lande bestond.

De voortzetting der beraadslagingen wordt bepaald [illegible] morgen ten half elf ure.

§ *'s Gravenhage*, *15 sept.* Men zegt dat ook de h[illegible] VAN MAANEN zijn ontslag zou hebben gevraagd, en [illegible] 's konings keuze nog slechts hangen zou tusschen [illegible] heeren BORRET en LICHTEVELD. Op wien dezer twee [illegible] valle, ontwijfelbaar is het dat de natie er veel [illegible] winnen zou. Er wordt steeds gesproken van den [illegible] FALCK als president van den raad van ministers.

Prijs-Courant der Effecten.

WOENSDAG, 15 SEPTEMBER.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Ko[illegible] ten
NEDERL., Werk. Schuld à 2½ pCt.	51 11/16		
Dito Dito . . » 5 »	101		
Uitgestelde Schuld . . » »			
Kansbiljetten . . . . . ƒ	25¾		
Amortisatie-Syndicaat. à 4½ pCt.	91⅝		
Dito Dito . » 3½ »	75¼		
Handelmaatschappij . » 4½ »	155¾	156	155[illegible]
Nieuwe Dito . . . » 4½ »			
Nieuwe Dito 1837 . » 4½ »			
Oostindische Leening » 5 »	97 3/16		
Spoorweg Haarlem . . »	80		
Aand. Rijn-Spoorweg . » 4½ »			
FRANKR. Inschrijv. G. B. » 3 »			
SPANJE. Leening *Ardoins* » 5 »	18 11/16	18⅞	18[illegible]
Dito onbep. stukk. . » 5 »	15½		
Passive . . . . »			
Deferred . . . . »			
Fransche Uitgestelde »			
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »			
RUSL. *H. & C.* 1798, 1816. » 5 »	105½		
Dito 1828, 1829 . . » 5 »			
Dito 1831, 1833 . . . » 5 »			
Oblig. bij *Hope* . . . » 4 »	86¾	86 13/16	
Oblig. te Londen . . . » 5 »			
Dito te Hamburg. . . » 5 »			
Inschrijving in Assign. » 6 »			
Certific. van dito. . . » 6 »			
POLEN. Aandeel. à fl 300 » ƒ			
Dito à fl 500 » »			
OOSTENR. Aand. à fl. 100 » ƒ			
Dito à fl 250 . . . . . » »			
Metalliek . . . . » 5 »	106		
Dito . . . . » 3 »			
Dito . . . . » 2½ »			
BRAZILIE. Dito dito » 5 »	68¾		

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.